

Η Χειροτονία του Επισκόπου Διοκλείας Νεκταρίου (ΦΩΤΟ)

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αμερικής](#)

Στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Τριάδος στη Νέα Υόρκη τελέστηκε το Σάββατο, 13 Απριλίου, η εις Επίσκοπον χειροτονία του νέου Επισκόπου Διοκλείας [κ. Νεκταρίου](#) (Παπαζαφειρόπουλου), Πρωτοσυγκέλλου της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αμερικής, από τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής κ. Ελπιδοφόρο.

Με τον Αρχιεπίσκοπο Αμερικής συλλειτουργήσαν οι Μητροπολίτες: Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας **κ. Παντελεήμων**, Σερβίων και Κοζάνης **κ. Παύλος**, Νέας Ιερσέης **κ. Απόστολος** καθώς και οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι: Ναζιανζού **κ. Αθηναγόρας**, Αμισού **κ. Ιωακείμ**, Ζήλων **κ. Σεβαστιανός** και Σασίμων **κ. Κωνσταντίνος**, καθώς επίσης και ο Επίσκοπος των Αλβανικών κοινοτήτων,

Φιλομηλίου **κ. Θεοφάνης**.

Συμπροσευχόμενος εκ του Ιερού Βήματος παρέστη ο Αρχιεπίσκοπος πρώην Αμερικής **κ. Δημήτριος**.

Κατὰ τον χειροτονητήριο λόγο του ο Θεοφιλέστατος κ. Νεκτάτιος, ανέφερε, μεταξύ άλλων:

Μὲ αἰσθήματα ἐσωτερικῆς συνοχῆς καὶ βαθιᾶς ταπείνωσης στέκομαι ἐνώπιον τοῦ Κυρίου καὶ ἐνώπιόν σας, νιώθοντας ἀδύναμος μὲν μπροστὰ στὸ μέγα τοῦτο γεγονός. Εἶναι ἡ ἔκφρασις γιὰ μένα τῆς θείας βουλήσεως καὶ κλήσεώς μου, ἀλλὰ καὶ τῆς προσωπικῆς ἐν Χριστῷ κλίσεώς μου. Αἰσθάνομαι ὅμως ταυτόχρονα καὶ δυνατός, καθὼς ἐν πίστει νοερᾷ ἔρχονται στὴν σκέψη μου οἱ λόγοι τοῦ Θεοῦ ποὺ ἀπηύθυνε πρὸς τὸν Μωϋσῆ: «ἀνδρίζου καὶ ἴσχυε, μὴ φοβοῦ, μηδὲ δειλιάσης, μηδὲ πτοηθῇς... ὅτι Κύριος ὁ Θεός σου... οὐ μὴ σὲ ἀνῇ, οὐδ' οὐ μὴ σὲ ἐγκαταλίπη...».

Αὐτὸ τὸ κάλεσμα τῆς ἄμετρης ἀγάπης του καὶ τῆς ταπεινῆς διακονίας μου ἐπιθυμῶ νὰ βιώσω καὶ τὸ ἐνστερνίζομαι τὴν στιγμή τούτη ὡς προσφορὰ θυσιαστικὴ καὶ ὄχι ὡς ἀνέλιξη διοικητικῆ, ὡς δοκιμασία καὶ ὄχι ὡς ἐπιβράβευση, ὡς κατάθεση καὶ ἀφιέρωση ψυχοσωματικὴ καὶ ὄχι ὡς ἀποκόμιση κοσμικῶν προνομίων καὶ κενόδοξων τιμῶν, τέλος δὲ ὡς σταυρικὴ θυσία πρὸς τὸν λαὸ τοῦ Θεοῦ «ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως» κατὰ τὴν θεία βουλὴ καὶ κρίση του, ποὺ ἐπέλεξε τὴν ἀναξιότητά μου γιὰ τὴν Ἀρχιερατικὴ διακονία τῆς Ἐκκλησίας μας.

Ὁ Κύριος μᾶς καλεῖ νὰ τὸν ἀκολουθήσουμε ὁλοκληρωτικὰ καὶ γνήσια, μιμούμενοι αὐθεντικὰ τὴν δική Του ζωὴ, τὴ διακονία του καὶ τὴν σταυροαναστάσιμη πορεία του, κατὰ τὸ «ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω» (Ἰωάννου 10, 26).

Μὲ τίς δύο αὐτὲς προσκλητήριες λέξεις του «Ἀκολουθεῖτω μοι» (Λουκᾶ 9, 23) ἀπευθύνει αἰώνιο κάλεσμα καὶ προσδοκᾷ ἀφοσίωση, βίωση τῆς ὄντολογικῆς ἀλήθειάς του, ὅπως φανερώθηκε στὸ θεϊκὸ πρόσωπό του.

Σ' αὐτὸ τὸ κάλεσμα ἀνταποκρίνομαι γιὰ μία ἀκόμη φορὰ μὲ τὴν σημερινὴ εἰς Ἐπίσκοπον χειροτονία τῆς ἀναξιότητός μου, στεκόμενος ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Κατανοῶ, ἀλλὰ καὶ ἐπιθυμῶ νὰ βιώσω καὶ νὰ πορευθῶ στὴν Ἀρχιερατικὴ πορεία μου μὲ πνεῦμα θυσιαστικὸ καὶ ὄχι ἐξουσιαστικὸ, πνεῦμα ταπείνωσης καὶ ὄχι ὑπεροχῆς,

πνεῦμα διακονίας μετ' αὐταπαρνήσεως καὶ ὄχι ὑπεροπτικῆς ἐξουσίας,

μὲ κατάθεση δωρεᾶς τοῦ χαρίσματός του καὶ ὄχι ἀποκομίσεως ἰδίου ὀφέλους,

μὲ διάθεση προσευχητικῆς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Πανάγαθο Θεό μας καὶ ὄχι ὡς διανοητικῆς προσέγγισης διαχείριση τῶν πραγμάτων,

μετὰ πνεύματος καρδιακῆς προσέγγισης τῆς ποιμαντικῆς καὶ ὄχι ὡς νοητικῆς διαχείρισης της,

μετὰ δυναμικῆς ἐν Χριστῷ καὶ ὄχι στατικῆς ἐν τῷ κόσμῳ διακονίας,

μετὰ πνεύματος τὸ ὁποῖο θὰ φωτίζει «ὡς λύχνος πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ»,

τέλος δέ μὲ εὐχαριστιακὴ καὶ δοξολογικὰ ἀναφορὰ αὐτῆς πρὸς τὸν Πανάγιον Πατέρα ὅλων μας.

Αὐτὴ ἡ πορεία γνωρίζω ὅτι χρειάζεται ὑπομονή, πραότητα, καὶ ἀγάπη μέχρι θανάτου, «ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἡ ἀγάπη του» (Ἄσμα 8,6) (γιατὶ εἶναι δυνατὰ σὰν θάνατος ἡ ἀγάπη του).

Ὁ Ἐπίσκοπος συνυφασμένος καὶ ταυτισμένος μὲ τὸ ἐκκλησιαστικὸ γεγονός ἐν τῇ θείᾳ Εὐχαριστίᾳ καὶ τὴν ἐν Χριστῷ κοινωνία μὲ τοὺς πιστοὺς, δὲν νοεῖται ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ σώματος αὐτῆς.

Μὲ ὅλα τὰ παραπάνω καλούμεθα νὰ διακονήσουμε σὲ ἓνα κόσμο ποὺ τὰ τελευταῖα ἔτη παρουσιάζει συνεχῶς ἔντονες προκλήσεις ἀλλὰ καὶ συνεχιζόμενες προσκλήσεις γιὰ ἐνεργή, αὐθεντική, καθολικὴ καὶ ζωντανὴ παρουσία τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ λόγου αὐτῆς «παντὶ τῷ αἰτοῦντι».

Ἀκολουθώντας τὴν σκέψη καὶ τὸν προβληματισμὸ ἑνὸς μεγάλου συγχρόνου θεολόγου τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Περγάμου Ἰωάννου Ζηζιούλα

«Χρειαζόμαστε ἑρμηνεία τῶν δογμάτων μας μὲ ὑπαρξιακοὺς ὅρους [...] Δὲν ὑπάρχει δόγμα τῆς Ἐκκλησίας μας ποὺ νὰ μὴν ἔχει κάτι νὰ πεῖ γιὰ τὰ πραγματικὰ προβλήματα τοῦ ἀνθρώπου». Ἡ Ἐκκλησία δρᾷ στὴν προοπτικὴ τῆς συγχώρησης, τῆς μετάνοιας καὶ τῆς μεταμόρφωσης τοῦ κόσμου σὲ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, στὴν ἀνακεφαλαίωση ὅλων τῶν πραγμάτων ἐν Χριστῷ, στὴν ἀνάδειξη «τῆς ἀξίας καὶ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου ὡς εἰκόνας Θεοῦ».

Κατάθεση ὀφειλετικῆς εὐχαριστίας, εὐγνωμοσύνης καὶ χαρᾶς κατὰ τὸ «χαίρετε μετὰ χαιρόντων» (Ρωμ. 12, 15), ἀπευθύνομαι ἰδιαιτέρως στοὺς πολυσεβάστους πολιοὺς Ἀρχιερεῖς ποὺ προσῆλθαν ἀπὸ τὴν ἀγαπημένη πατρίδα μας, τὴν Ἑλλάδα καὶ μὲ τιμοῦν μὲ τὴν σημερινὴ παρουσία τους. Πρωτίστως τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σερβίων καὶ Κοζάνης κ. Παῦλο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο, ὡς πνευματικὸ τέκνο τοῦ ἔλαβα μὲ περίσσεια ἀγάπη τὰ πρῶτα διδάγματα καὶ τὴν σοφὴ καθοδήγησή του στὰ πρῶτα βήματά μου στὴν ἱερωσύνη.

Ἰδιαιτέρως εὐχαριστῶ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας κ. Παντελεήμονα, στὸν ὁποῖο ὑπερπλεονάζει τὸ χάρισμα τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης τοῦ πρὸς ὅλους ποὺ βρίσκονται πλησίον του. Ἔτσι καὶ ἐγώ, ἔχοντας λάβει τὴν πλούσια εὐλογία του, αἰσθάνομαι τὸ τίμιο προσωπὸ του καὶ τὴν παρουσία του «ἐγγύτερόν μου» (βλ. Ρωμ. 13,11).

Ο Αρχιεπίσκοπος κ. Ελπιδοφόρος στὴν ομιλία του ἐπλεξε τὸ ἐγκώμιο τοῦ νέου Επισκόπου καὶ υπογράμμισε τὰ ἐπιτεύγματά του ἀπὸ τις θέσεις ποὺ υπηρέτησε, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς προϊσταμενίας του στὸν Καθεδρικό Ναό τοῦ Αγίου Δημητρίου Αστόριας, ἐνῶ υπογράμμισε ὅτι θὰ ἐξακολουθήσει νὰ διακονεῖ στὴν πρωτοσυγκελία τῆς Αρχιεπισκοπῆς.

Φωτογραφία: GOARCH/Δημήτριος Πανάγος

